

Simona Rybáková

DAMU Praha, alternativní a loutková tvorba a její teorie

Disertační práce:

ALTERNATIVNÍ A NOVÉ CESTY KOSTÝMNÍHO VÝTVARNICTVÍ

(Koncepty – materiály – postupy – aplikace)

Divadelní kostým a jeho historie, ev. teorie je až do současnosti oblast velmi málo prozkoumaná. Pokud se o divadelním kostýmu psalo, byly to v podstatě přílepky ke statím o scénografii, která byla daleko výraznější a poutala teorii i uměnovědnou praxi nepoměrně silněji. Práce Simony Rybákové je jednoznačně přínosná už proto, že se věnuje minimálně zpracovanému tématu. Minimálně zpracovanému tak řečeno na druhou: práce se zabývá nejen historií, přece jenom obrysově známou, ale ve své většině současností, chtělo by se říct i budoucností, s velkým přehledem jak o praxi, tak o materiálním vybavení popisovaných artefaktů.

Vydávala jsem v osmdesátých letech periodikum, zabývající se překlady statí o scénografii – evropských a amerických autorů. Jedno z témat nejméně frekventovaných byl kostým módní i divadelní. Zadala jsem i originální texty na toto téma v Česku v naději, že se čtenář dozví něco té o té módě i u nás z per českých autorů a především o nových textilních materiálech, které jsou na ní uplatňovány. Číslo nevyšlo jak vzhledem k datu (rok 1989, změny), tak k faktu, že se stať o současnosti nerealizovala, nebylo, kdo by ji napsal. Přehled většiny autorů končil v šedesátých letech, o nových materiálech ani zmínka. Především zřejmě proto, že byl malý přístup k novým objevům za železnou oponou.

Disertační práce Simony Rybákové tato bílá místa vyplňuje. V podstatě se zabývá vlastní tvorbou a zkušeností s ní. Seznamujeme se tak jak s estetickou situací - se slohy od konce minulého století, k nimž přinášela své pohledy, tj. od akční scénografie sedmdesátých let přes postmodernu, minimalismus k civilismu, kde pojednala i podmínky civilního dramatického kostýmu, podle mne jednoho z nejsložitějších fenoménů této disciplíny. Autorka nás navíc seznamuje s novými či atypickými materiály, jejichž nosnost si buď sama vyzkoušela, anebo se s nimi setkala v tvorbě svých zahraničních kolegů. Jejich jména tak doplňují obraz současné tvorby divadelního kostýmu. V Alternativách i Nových cestách tak neprokazuje jen poučenost, ale i, a to především, nabízí vlastní cesty, vlastní vynálezy.

Pro to pro všechno nejen doporučuji práci Simony Rybákové k obhajobě, ale k zařazení do odborných knihoven jako důležitou vzdělávací pomůcku.

Prague, 3.12.2013

Vera Fladková